

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af vederlaget til de medlemmer af sammenlægningsudvalgene og forberedelsesudvalgene, der samtidig er medlemmer af en kommunalbestyrelse eller et amtsråd.

Af Anne Baastrup (SF) og Ole Sohn (SF).
(Fremsat 14/3 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Regeringen kan ikke støtte beslutningsforslaget. Jeg skal prøve at gøre det kort, for argumentationen er ikke ny, og den er formentlig også velkendt, idet debatten om vederlag til folkevalgte, der i indeværende år både er medlemmer af en fortsættende kommunalbestyrelse og et sammenlægningsudvalg, jo ikke er ny; den har også foldet sig ud i salen i spørgetimer og i andre sammenhænge.

Der er vel to hovedgrunde til, at regeringen ønsker at stå vagt om den ordning, der er fastsat ved lov, og derfor ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Den ene grund er, at der ikke er tale om to gange samme arbejdsbyrde i de to organer. Helt overordnet kan man vel sige, at stort set alle fremadrettede opgaver varetages af sammenlægningsudvalgene og forberedelsesudvalgene, mens de afgående kommunalbestyrelser og amtsrådet står for drift og afvikling. Jeg tror endda, man kan gå så langt som til at sige, at hvad angår den forventning, man kunne have om, hvordan arbejdsfordelingen ville være de to organer imellem, har der været så meget dynamik i kommunalreformprocessen, at opgaveflytning eller byrdeflytning til de nyvalgte frem for de fortsættende har været større, end man måske oprindeligt kunne forudse.

Den anden grund er, at der er stor sammenhæng eller synergi eller hvilket ord, man nu vil bruge, mellem de opgaver, som kendes fra den afgående kommunalbestyrelse, og de opgaver, som varetages i sammenlægningsudvalgene. Det samme gælder for opgavevaretagelsen i amtsråd og forberedelsesudvalg. Så de medlemmer, der har det privilegium at sidde begge ste-

der, har også det privilegium at have et forudgående kendskab til en række af de opgaver, som skal løses i den nye kommune eller den nye region, i modsætning til dem, der f.eks. er valgt ind første gang. Så af de to grunde er der en rimelighed i, at man ikke modtager et dobbelt vederlag.

Med den ordning, Folketinget har vedtaget, reduceres der i det honorar, man modtager i sammenlægningsudvalget eller forberedelsesudvalget, mod at man så får det fulde honorar for den fortsættende kommunalbestyrelse. Jeg medgiver gerne, at man kunne have gjort det anderledes og omvendt. Jeg medgiver også, at det endda måske kunne have forekommet mere stringent med hensyn til argumentationen, hvis man havde gjort det omvendt, fordi argumentationen jo altså i al sin korthed går ud på, at arbejdsbyrden falder i den gamle ordning og stiger i den nye. Og når man lægger det til grund, kan det selvfølgelig synes lidt kunstigt, at man fastholder det fulde vederlag i den gamle og reducerer i den nye.

Kl. 16.30

Når den ordning er valgt, er det jo, fordi der er et antal kommunalbestyrelsesmedlemmer, som ikke har søgt genopstilling, eller som ikke er blevet genvalgt, og som i sin tid i 2001 blev valgt med udsigt til at skulle sidde 4 år i en kommunalbestyrelse, men som nu kommer til at sidde 5 år i en kommunalbestyrelse. Vi syntes, det var en underlig form for gyldent håndtryk eller afsked til dem, hvis man sagde: Det sidste år I sidder i kommunalbestyrelsen, som I sådan set slet ikke har bedt om at sidde i, reducerer vi jeres vederlag.

Jeg medgiver, at man fremstillingsteknisk, pædagogisk, ved at have lavet reduktionen i det gamle frem for det nye måske lettere kunne have ført den argumentation, jeg her har forsøgt at fremføre, igennem, men det rokker i øvrigt ikke ved bundlinjen, nemlig at der er synergi; der er ikke en dobbelt arbejdsbyrde, og derfor er der heller ikke nogen rimelighed i, at der skal være et dobbelt honorar. Derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det kommer ikke som et stort chok for mig, og jeg vil sige, det heller ikke er den store folkesag, jeg står med i dag. Omvendt vil jeg godt spørge ministeren: Er det rigtigt forstået, at jo længere tid jeg har siddet i Folketinget, jo større er efter ministerens opfattelse forpligtelsen til, at mit ve-

derlag skal falde, for så bliver jeg jo bedre? Er det den argumentation, der ligger bag ministerens begrundelse om, at de gamle kommunalpolitikere, der fortsætter i sammenlægningsudvalgene, jo kan det hele i forvejen? Er det sådan, jeg skal forstå det?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det ville være et interessant forslag, og det kunne da være en spændende tanke at indføre sådan en ny incitamentsstruktur. Det kunne være, det over tid ville give en større udskiftning i Folketingssalen med større hyppighed, jeg ved det ikke.

Nej, det er ikke mit ræsonnement. Mit ræsonnement er, at der er synergi mellem de to opgaver. Hvis jeg nu går helt på hjemmebane og ser på den kommune, jeg selv bor i, som var to kommuner og nu bliver en, siger det sig selv, at de, der i dag sidder enten i Græsted-Gilleleje eller i Helsingør Kommune og nu kommer med i sammenlægningsudvalget, jo har et fortrin, fordi de har et forudgående kendskab. De har i øvrigt også en oplevelse af, at der vil være en stigende arbejdsbyrde i de nye sammenlægningsudvalg for Gribskov Kommune i 2006, men der vil også være en stærkt reduceret arbejdsbyrde i henholdsvis Græsted-Gilleleje og Helsingør i løbet af 2006. Det er sådan set det, der er ræsonnementet.

Så siger jeg også helt ærligt, at logisk fremstillet kunne man godt have argumenteret for, at man så skulle have det fulde honorar for at sidde i Gribskov Kommunes forberedelsesudvalg og så være reduceret i det honorar, man fik fra henholdsvis Græsted-Gilleleje og Helsingør, men af den grund, jeg gav før, har vi så alligevel valgt den anden model.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Så vil jeg godt høre ministerens argumentation for, at ministeren ikke selv skulle skæres i vederlag, dengang ministeren både var amtsrådsmedlem og folketingsmedlem og vist også var kommunalbestyrelsesmedlem, eller da ministeren var amtsborgmester og folketingsmedlem. Hvad er den konkrete begrundelse for, at her har Venstre og regeringen ingen ambitioner om overhovedet at skære, hvorimod man, når det drejer sig om den her gruppe af politikere, synes, at den ene del skal skæres?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo to fuldstændig usammenlignelige situationer. Folketinget er én specifik myndighed med et sæt opgaver, et amtsråd er en anden specifik myndighed med et sæt opgaver og en kommunalbestyrelse en tredje.

Det, vi taler om her, er sådan set delmængder af hinanden. Det er sådan, at så at sige den samme geografi, den samme opgavetype har to folkevalgte råd, der virker på samme tid, og derfor er der sådan set logik i at betragte det forhold, at man er valgt ind i et sammenlægningsudvalg eller sidder i en gammel kommunalbestyrelse, som to sider af samme sag i princippet.

Der er altså de mennesker, der kun sidder det ene eller det andet sted, og dem honorerer vi helt almindeligt. I relation til arbejdsbyrden er det formentlig uomtvisteligt sådan, hvis man skal sige det ligeud, at de byrådsmedlemmer, der sidder i en kommune, som nu skal sammenlægges, og hvor medlemmerne ikke er valgt ind i det nye sammenlægningsudvalg, formentlig aldrig nogen sinde har haft en oplevelse af, at arbejdsbyrde og vederlag har haft det forhold til hinanden, som de har i år.

Jeg står ikke og siger, at man bliver forgyldt eller noget, men der er ingen tvivl om, at med hensyn til den historiske arbejdsbyrde, kommunalbestyrelsesmedlemmer har haft, vil man som et byrådsmedlem, der ikke er valgt ind i den nye struktur, opleve en stærkt reduceret arbejdsbyrde i indeværende år. Det er der ingen tvivl om, det er uomtvisteligt.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg er da enig med indenrigsministeren i, at man ikke kan sammenligne det at få 600.000 kr. eller 700.000 kr. for at sidde som amtsborgmester og 500.000-600.000 kr. for at sidde i Folketinget med at få 50.000 kr. for at sidde i et sammenlægningsudvalg, hvilket nu bliver reduceret med 75 pct.

Jeg vil godt spørge ministeren, for der skal jo retfærdighed til her: Hvordan kan det være, at der ikke skal reduceres for et medlem af amtsrådet, som stiller op til sammenlægningsudvalget og bliver valgt? Er det rigtigt, at hans arbejde ikke bliver reduceret, hvorimod arbejdet reduceres for alle de andre, der sidder i amtsrådet, hvis de også sidder i forberedelsesudvalget, og at den, som sidder i et af de gamle byråd og kom-

mer i forberedelsesudvalget, ikke skal have reduceret nogen af sine vederlag?

Det forstår jeg simpelt hen ikke. Det ville da være stort af ministeren at kunne sige: Nå, men det er en forglemmelse.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg forstod slet ikke spørgsmålet, og det er ikke noget, jeg står og laver sjov med, for der var altså så mange aktører i spil, at jeg ikke fangede spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg skal så gøre det kort, for ministeren har jo svaret mig på det.

Hvis man sidder i et amtsråd og stiller op til et sammenlægningsudvalg og bliver valgt, får man fuldt honorar begge steder. Hvis man sidder i et byråd og stiller op til et forberedelsesudvalg, altså i den nye region, så får man fuldt honorar begge steder. Det, jeg ikke kan forstå, er, at der ikke er nogen konsekvens.

Der er det, jeg siger, at det ville være stort, hvis ministeren nu kunne sige: Nå, men det er en forglemmelse.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvorfor skulle jeg sige, at det er en forglemmelse? Vi taler jo der om to helt forskellige myndigheder. Vi taler om den regionale struktur kontra den lokale struktur, analogt med det, vi talte om før, hvor fru Anne Bastrup var så venlig at bringe min egen fortid i erindring. Den har jo været strålende, kan jeg høre, i forhold til min nutid.

Det, der er problemstillingen her, er den situation, hvor man i den primærkommunale geografi er medlem af en kommunalbestyrelse og så samtidig nu bliver medlem af det, der skal være den nye kommunalbestyrelse – det er det, vi taler om her – hvor man sådan set i princippet sidder i to forskellige fora, der alene i år virker samtidig, og som har til opgave at beskæftige sig med i princippet de samme opgaver. Der er der rimelighed i, at man ser de opgaver under et.

Så kan man diskutere, om man skal reducere i det ene vederlag eller det andet vederlag, og det har jeg ligesom givet den indrømmelse, jeg kan, nemlig at det pædagogisk havde været lettere at

argumentere for, hvis man havde gjort det omvendt, men det ville have ført til samme resultat.

Sådan er det i øvrigt også vedtaget af Folketinget. Altså, der var jo blevet oplyst om problemstillingen, og den var kendt af både Folketinget, som jo har vedtaget regelsættet, og af dem, der stillede op til valgene i november.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Når noget er kendt, så er det jo klogt, når man ser, at dets virkning ikke er god, at man er stor nok til at kunne lave det om.

Det er det, vi burde, for hvad er det, der sker her? Der sker det, at man i de gamle kommunalbestyrelser rigtigt nok har mindre arbejde i løbet af 2006. Men hvad er det, man får vederlag for? Man får faktisk også i langt højere grad vederlag for noget andet end arbejdet, for det får man jo ikke *meget* for. Man får et vederlag for at være til rådighed for nogle borgere og for at tage et ansvar, og hverken det ene eller det andet forhold bliver faktisk mindre. Det er rigtigt, at arbejdsbyrden bliver mindre, men det er jo normalt ikke den, man får den store vederlæggelse for.

Tilsvarende bliver arbejdet i sammenlægningsudvalget meget større, ansvaret meget større, fejlmargenen meget større. Derfor ville det jo være logisk, at man sagde, at når man sidder begge steder, får man godt nok lidt for meget det ene sted, men så får man til gengæld også med det fulde honorar lidt for lidt eller meget for lidt det andet sted.

I den retning kunne man sige, at selv om det første år i sammenlægningsudvalgene faktisk er uacceptabelt tungt, så må de nøjes med det almindelige honorar, fordi mange af dem vil være fra gamle kommunalbestyrelser, hvor de måske får lidt mere.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg medgiver, at man kan vurdere det her forskelligt, og man kan derfor også nå frem til forskellige konklusioner. Men jeg står nu ved den måde, vi vurderede sagen på, da vi lovgav, også når vi ser de konkrete konsekvenser.

Kl. 16.40

Jeg tror i det hele taget, at man må være ærlig og sige, at det første år som folkevalgt er et hårdt år. Hvis vi ser på den gamle kommunale struktur, så har man jo fået det samme vederlag som byrådsmedlem, uanset om man var valgt år et

eller genvalgt for tredje eller sjette gang. Og jeg tror, at enhver, der har været valgt kommunalt, vil vide, at det første år som folkevalgt i en kommune er omgærdet af en ekstraordinær stor arbejdsbyrde med introduktionsprogrammer, uddannelsesprogrammer m.v.

Hvis man skal sige det sådan en lille smule firkantet, så tror jeg, at man må sige, at de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der har siddet en årrække i en gammel kommunalbestyrelse og nu er kommet ind i et sammenlægningsudvalg, har en oplevelse af deres arbejdsmæssige situation, som i høj grad matcher den, alle kommunalbestyrelsesmedlemmer til alle tider har haft det første år.

Så det får mig sådan set ikke til at rokke på synspunktet om, at det er fornuftigt at se de her arbejdsopgaver i en sammenhæng, og at det er fornuftigt at foretage en reduktion. I det her regnestykke, der ender op i en bundlinje, er faktorerne orden ligegyldig, om end jeg medgiver, at hvis vi havde sat faktorerne i en anden rækkefølge, havde det måske pædagogisk været lettere at forstå, og så havde vi i stedet haft en diskussion om, hvorfor der er nogle fortsættende kommunalbestyrelsesmedlemmer, der får for meget i honorar.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Nu er mit udgangspunkt faktisk, at kommunalbestyrelsesmedlemmer under alle omstændigheder får beskedne honorarer for deres arbejde. De får nogle muligheder for at øve indflydelse i deres samfund, og så får de faktisk nogle honorarer for at stå til rådighed og tage ansvar på deres lokalområdes befolknings vegne.

Her er vi så i den situation, at alle bliver nyvalgte, for nu at blive i indenrigsministerens terminologi. Alle skal føle sig som nyvalgte, men problemet er, at de ikke kan opføre sig som nyvalgte. De bliver nødt til at tage det ultimative ansvar, gå forrest og udføre nogle af de allersværeste arbejdsopgaver, der overhovedet er, uden at kunne læne sig op ad nogle kolleger, der har været der før. Det mener jeg faktisk burde føre til, at man revurderede.

Samtidig synes jeg i forbindelse med selve den forberedelse, der har været, og hvor man siger, at de vidste, hvad de gik ind til, og hvad der stod i loven, at det er en stor cadeau til de mange, der har stillet op, at det har de ikke interesse for, før det går hen og bliver virkelighed og de faktisk ikke kan passe deres daglige arbej-

de, men bliver nødt til at være sammenlægningsudvalgsmedlemmer på fuld kraft. Og der er det en skade, hvis man har været kommunalbestyrelsesmedlem før, og det oplever de. Det mener jeg kun man kan anerkende som en stor urimelighed.

Det er nemlig ikke engang et spørgsmål om, hvorvidt de bliver lønnet for deres arbejde, det er et spørgsmål om, hvorvidt de bliver anerkendt for overhovedet at kunne få det til at hænge sammen med deres daglige arbejdsliv.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg giver gerne den cadeau videre og deler fuldt ud det synspunkt, at folkevalgte ikke søger embede og indflydelse på grund af honoraret.

Jeg bliver bare nødt til at sige, at vi ved lov over tid har fastsat nogle niveauer for honorering, som altså må være et udslag af, hvad man i Folketinget vurderer er ret og rimeligt i forhold til de opgaver og det ansvar m.v., man har. Og givet at honoraret er rigtigt fastsat i forhold til de gamle kommuner og de nye sammenlægningsudvalg, så er mit ræsonnement nemlig, at man i indeværende år ikke har den fulde arbejdsbyrde begge steder, og at det derfor er fornuftigt at foretage en reduktion.

Hvis man så i øvrigt synes, at det bliver for nøjsomt, må man jo rejse en helt anden debat, der mere generelt handler om honoreringsniveau i lokal- og regionalpolitik.

Formanden:

Tak til indenrigs- og sundhedsministeren. Så er det hr. Leif Mikkelsen som ordfører.

Leif Mikkelsen (V):

Et beslutningsforslag om vederlag vil påkalde sig en væsentlig opmærksomhed hos dem, det vedrører. Derfor er der ikke noget at sige til, at en række medlemmer af kommunalbestyrelser har interesse i det her. Med hensyn til forslagsstillerens, Socialistisk Folkepartis, interesse i det, kan man i hvert fald konstatere, at de ikke var på banen, da kommunalreformen skulle etableres og de her aftaler indgås, for så ville de jo have kunnet øve indflydelse på det baggrundsmateriale, der ligger til grund for, at vi nåede frem til den her beslutning.

Kl. 16.45

Egentlig er der ikke så meget at tilføje til det, ministeren har sagt, for det er kendt stof, og

spørgsmålet om det rimelige i det her eller ej har været drøftet ad flere omgange. Konklusionen har været, at det altså er en samlet sag at se på dem, der udøver de her erhverv, og se på et samlet vederlag. Det er jo indlysende for enhver, det ved vi jo godt, og vi får også det svar, hvis vi spørger dem, der i hvert fald vil svare ærligt, at arbejdsbyrden stille og roligt falder i de bestående råd. Og det passer meget godt med tænkningen om, at vi reducerer, hvis man sidder begge steder.

Så derfor er der egentlig ikke noget mærkeligt i det her. Det vil endda være noget, der sker i forstærket grad hen over året; det tror jeg vi vil få at se. Så det er egentlig ganske rimeligt, og det kommer ikke bag på nogen, heller ikke på dem, der stillede op, for det var kendt stof, det var vedtaget, det lå klart i forbindelse med kommunalreformen.

Derfor vil jeg bare sige, at Venstre kan støtte ministerens afvisning af det her beslutningsforslag.

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger til ordføreren, først fra fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt bede hr. Leif Mikkelsen uddybe det synspunkt, at hvis man ikke deltager i et forlig, så har man ikke lov til at rejse sager her i Folketinget, hvor man påpeger, at der måske er ting, der er blevet overset, ting, man ikke har gennemtænkt osv.

Er det Venstres ordførers opfattelse, at så længe man ikke er en del af et flertal, skal man bare knytte sylten?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu har man jo lov til det, for ellers skete det jo ikke. Så enkelt er det jo. Så det kan sådan set ikke diskuteres.

Jeg konstaterer bare, at SF ingen interesse har i kommunalreformen, men nu har de så interesse i vederlag, så der er ikke mere svar i det. Jeg går ud fra, at det er helt lovligt at fremsætte forslaget, siden SF har gjort det, så den diskussion kan jeg simpelt hen ikke deltage i. Så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil sige, at SF havde megen interesse i kommunalreformen. Vi deltog aktivt i hele forløbet, og jeg er helt sikker på, at vi har læst langt flere bilag i den her kommunalreformspakke, end hr. Leif Mikkelsen har gjort. Det er helt sikkert.

Det, der bare er afgørende, er, at der nu kommer et beslutningsforslag, som vi har lavet bl.a. på baggrund af henvendelser fra Venstremedlemmerne rundtomkring i kommunalbestyrelserne og sammenlægningsudvalgene, og så siger hr. Leif Mikkelsen: Det var kendt, vi er lige glade, der er ikke et komma at rette.

Er det Venstres ordførers opfattelse af politik i dag?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu ved jeg ikke, om vi er i gang med en konkurrence om, hvem der har læst flest bilag, og hvilket kendskab fru Anne Baastrup har til, hvem der har læst hvilke bilag. Det er da en fantastisk argumentation og påstand, må jeg sige. Så hvis fru Anne Baastrup er interesseret i også at høre efter, hvad vi siger til hinanden, ud over at læse bilag, så kunne vi måske også drøfte det her.

Jeg peger bare på, at SF ikke var med i kommunalreformen og ikke havde interesse i det på den måde, at man ville tage et medansvar for den. Så enkelt er det. Der er en forskel på Venstre og SF i den sammenhæng. Vi tog et medansvar for den, også et medansvar for at tilpasse de her vederlag, så de er afpasset til det, vi har vurderet arbejdsbyrden til at være. Derfor passer det meget fint sammen, så der er egentlig ikke yderligere at tilføje.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Hr. Leif Mikkelsen talte i sin ordførertale om dem, der vil svare ærligt. Mener hr. Leif Mikkelsen, at alle de mange Venstrefolk, borgmestre i sammenlægningsudvalg og andre borgerlige, der har ytret sig og gjort opmærksom på, at det her ikke er rimeligt, ikke er ærlige?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg tror bestemt, at de er helt ærlige, og at de mener det, de siger. Det tror jeg bestemt de gør.

Jeg konstaterer bare, at det er de partier, der har båret kommunalreformen igennem, der må tage ansvar for den samlede vurdering af, hvor-

dan det her finder sted. Derfor blev det besluttet allerede på det tidspunkt. Så man kendte vilkårene, og der er foretaget en vurdering.

Det, jeg siger med ærlighed, er – jeg har også spurgt mig for, vi har også mennesker siddende i Venstres folketingsgruppe, der samtidig sidder i et byråd – om ikke det er en rigtig vurdering, at der er sket det, der er forudset, nemlig at det aftrappes, at der bliver kortere møder og måske færre møder i de bestående byråd, om ikke det er en rigtig udvikling. Er det gået helt modsat af, hvad vi har vurderet? Nej, det er en rigtig udvikling. Det bekræftes, at sådan oplever de det også i virkelighedens verden.

Derfor vil jeg sige, at det sådan set efter min bedste overbevisning passer meget fint med, at der er en reduktion i vederlaget.

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg vil bare slå fast, at for hr. Leif Mikkelsen er de, der har en anden mening end hr. Leif Mikkelsen, åbenbart ikke ærlige.

Så vil jeg også godt spørge hr. Leif Mikkelsen: Der er jo kommet en hel del til, og jeg ved det, for jeg har talt med mange, også borgerlige, der siger, at de egentlig ikke var klar over, at man lige pludselig også skulle til at ansætte. Man får godt 1.000 kr. om måneden før skat, men må tage fri fra sit arbejde og selv betale for det. Jeg ved godt, at man kunne have valgt at få betaling for tabt arbejdsfortjeneste, men så var det både for byrådet og det nye sammenlægningsudvalg.

Man skulle åbne budgetterne i de gamle byråd, hvilket gav nogle meget tidskrævende møder. Det bliver så også tidskrævende for sammenlægningsudvalget, som nu skal til at overvåge, om der bevilges mere, og det ligger vist lige på 50.000 kr. nu. Det var ikke noget, man vidste, da man gik ind til det.

Hr. Leif Mikkelsen må jo nok indrømme, at der altså er en hel del at lave stadig væk i byrådene, men endnu mere i de nye sammenlægningsudvalg. Jeg tror, at byrådenes møder bliver kortere, men jeg tror egentlig ikke – det er ikke den erfaring, jeg har – at de mødes færre gange.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jo, men altså hr. Arne Toft og jeg kan altså åbenbart godt nå til enighed om, at der sker en udvikling i mødefrekvensen eller mødelængden, eller hvad det nu bliver. Mængden af stof æn-

drer sig i den afviklingsfase. Hvis vi er enige om det, så er det korrekt, at det også smitter af på vederlaget. Og så kan man diskutere meget, om det er den reduktion, der var ret og rimelig eller ej, der er sket, men virkeligheden er, at det åbenbart er en rigtig præmis, når der er en udvikling i det, og det er sådan set det, der har været hele forudsætningen.

Derfor er det jo ikke nogen større videnskab; det er jo kun et spørgsmål om, hvorvidt man er enig i, at der sker den udvikling, som berettiger til en reduktion i vederlaget, eller om man ikke er enig i det. Og det når vi åbenbart ikke til enighed om, hr. Arne Toft og jeg. Men jeg kan konstatere, at vi er enige om, at der sker en udvikling, og så burde hr. Arne Toft også være enig i, at det også smitter af. Det kan jeg så forstå at hr. Arne Toft ikke er.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Der er et eller andet ganske usædvanlig inkonsistent i, at Venstre synes, at der, hvor det er godt og naturligt, at man sidder to steder, nemlig i en tidligere kommunalbestyrelse og i et nyt sammenlægningsudvalg, bliver man beskåret i vederlaget, hvorimod de steder, hvor det i virkeligheden er noget usædvanligt, at man har dobbeltmandater – hvor man sidder i Folketinget og er borgmester eller kommunalbestyrelsesmedlem, amtsrådsmedlem og folketingsmedlem – er der ikke nogen reduktioner. Det er mærkeligt.

Det er en inkonsistens, som vi er vant til at Venstre har, fordi det her handler om andre end Venstrefolk; og det gør det første ikke.

Vi er i Socialdemokratiet enige om – og vi har jo øjensynlig meget større ret til at mene noget om det, end flere andre har det, fordi vi som bekendt er med i spørgsmålet om hele dannelsen af det nye kommunale Danmark – at faldet i arbejdsbyrden i det bestående er rigtigt, og derfor ville det være logisk, om man f.eks. halverede vederlaget der. Jeg er enig med indenrigsministeren i, at det ville have været usædvanligt over for de gamle kommunalbestyrelsesmedlemmer, som ikke bliver valgt ind.

Men her må man så omvendt sige, at arbejdet i de nye sammenlægningsudvalg formentlig er meget større, end det vil være normalt, og de har jo fået fastsat et normalt honorar, så de burde have halvandet honorar. Og et halvt honorar plus halvandet honorar er lig med et honorar hvert sted.

Det, man får, er et honorar fra det gamle sted, og så får man et kvart honorar fra det nye sted. Det holder ikke i forhold til arbejdsbyrden – hverken udjævningen den ene eller den anden vej.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det er jo en påstand, at det ikke holder. Jeg har prøvet at sige her i mit indlæg, at det selvfølgelig er en samlet vurdering, og at det skal ses under et. Alt andet ville jo være umuligt og urimeligt at foretage, fordi det er et overgangsår. Der skal vi måske lige minde hinanden om, at det her altså drejer sig om det overgangsår, der er fra den gamle til den nye struktur. Længere er diskussionen og spørgsmålet om det her år egentlig ikke.

Men at vi skal se det under et går jeg også ud fra vi godt kan nå til enighed om er ret og rimeligt. Så kan vi diskutere længe og inderligt, hvor der så skulle have været reduceret: i det gamle eller det nye? Det har ministeren allerede udtalt sig om, og det har jeg egentlig ikke en anden mening om. Men der er en udvikling, der er en sammenhæng, og det skal ses under et. Hvis vi når dertil, så har vi måske også en fælles forståelsesramme for, at der skulle ske – skal vi sige – en sammentænkning af det.

Så kunne man have den holdning, at der skulle have været fuldt honorar for både en ny og en gammel, der sidder to steder, og jeg ved ikke, om det er det Socialdemokratiet egentlig mener man skulle have og ingen reduktion, og så kan vi jo få svar på det.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Vi synes, der skulle have været fuldt honorar begge steder, og det skyldes, at vi gerne vil se det under et. Og vi vurderer det sådan, at i de gamle kommunalbestyrelser bliver arbejdet mindre, men i de nye sammenlægningsudvalg er arbejdet i dette overgangsår langt større, end honoraret overhovedet er fastsat til, og langt større, langt mere ansvarsfuldt og med langt mere dramatiske konsekvenser, end det arbejde, der vil være i en ny kommunalbestyrelse for 2007.

Kl. 16.55

Så set under et vil et sammenlagt honorar til de to opgaver falde rigtigt ud. Det vil muligvis være sådan, at det var halvt det ene sted og halvandet det andet sted, men det anerkender vi

sådan set at man kan bytte om på, som man nu i virkeligheden kan blive enige om. Men at der hører et honorar til en langt større arbejdsbyrde det nye sted som kompensation for det, man tager, fordi der er en lavere arbejdsbyrde et andet sted, synes jeg ikke der kan være nogen tvivl om.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det er jo et helt legalt synspunkt at have. Vi har haft et andet synspunkt, nemlig at der sker en udvikling i arbejdsbyrden, som begrundes, at man ændrer på honoraret. Anderledes er det ikke, og det er jo en reel uenighed, vi kan have, og det synspunkt må Socialdemokraterne selvfølgelig have med den konsekvens, det vil have også økonomisk set. Vi har bare vurderet, at det var ret og rimeligt, når der var den sammenhæng, at man ikke har dobbeltarbejde – det ene afløser det andet. Det er hele ideen i overgangsordningen: at det ene afløser det andet. Derfor.

Formanden:

Tak til hr. Leif Mikkelsen. Og så er det hr. Arne Toft som ordfører.

Arne Toft (S):

I forbindelse med vedtagelsen af kommunalreformen i foråret 2005 fik indenrigs- og sundhedsministeren bemyndigelse til at fastsætte vederlaget for medlemmerne af kommunalbestyrelser og amtsråd. De er så fastsat til sammenlægningsudvalgene på mellem 50.000 kr. og 60.000 kr., alt efter hvor store de er, og til de nye forberedelsesudvalg til 60.200 kr. Vi er enige med ministeren i, at de borgmestre, der er valgt som formænd for sammenlægningsudvalgene, den amtsborgmester, der er valgt som formand for forberedelsesudvalget, selvfølgelig skal reduceres i sit vederlag, fordi vi har den indstilling, at man ikke kan have to fuldtidsjob og få løn for dem samtidig. Så der siger vi, at reduktionen på 75 pct. er helt i orden. Det betyder så, at den borgmester, der bliver formand for sammenlægningsudvalget, vil få mellem 175.000 kr. og 200.000 kr. ekstra.

Da det blev fremlagt var der en hel del borgerlige borgmestre, blandt andet formanden for KL, Eigil V. Rasmussen, som gik i brechen for sagen og sagde: Det synes vi er urimeligt. Vi synes, at når man både er borgmester og formand for sammenlægningsudvalget, skal man have løn begge steder. De henviste til Folketinget og sag-

de, at hvis man kan sidde i Folketinget og være borgmester og få løn begge steder, så er det også rimeligt, at man kan det her. Det er vi ikke enige i, fordi vi er uenige i, at man kan sidde i Folketinget og få fuld løn herinde og samtidig sidde som borgmester og få fuld løn.

Men vi mener så, at den størrelse, som det vederlag har fået for sammenlægningsudvalget og for forberedelsesudvalget – for dem, der sidder begge steder – hvor man får cirka 1.000 kr. i honorar, er at gøre grin med det seriøse arbejde, som man udfører.

Jeg mener også, at man for nogle år siden gik væk fra at betale pr. møde. Der sagde man: Man får et vederlag for at sidde i byrådet, og man får lidt ekstra, når man sidder i et eller to udvalg. Så det er der, uenigheden er. Og jeg vil godt referere fra nogle mennesker, som er i den her situation, og som hr. Leif Mikkelsen fra talerstolen her benævnte som ikke værende ærlige.

Borgmester Jens Jørgen Nygaard fra Ledøje-Smørum, næstformand i sammenlægningsudvalget, siger:

Store kommuner dækker et meget stort område. Bil er nødvendig. Meget tid til transport. Møderne i det gamle byråd er ikke blevet færre, højst kortere. Genåbning af budgetterne gav meget arbejde. Det er utroligt, at Folketinget ikke værdsætter den arbejds- og tidskrævende indsats, som disse sammenlægningspolitikere udfører.

Bent H. Jensen, Venstre, medlem af Videbæk kommunalbestyrelse, nu Ringkøbing-Skjern Kommune:

Jeg vil hellere undvære løn end modtage almisser.

Han har spurgt efter, om han kunne undgå at få løn – det kunne han ikke.

Mogens Gade, Venstre, formand for sammenlægningsudvalget i Jammerbugt Kommune, siger sammen med formændene for seks andre sammenlægningsudvalg i Nordjylland:

Det er helt urimeligt, at medlemmerne af sammenlægningsudvalgene ikke skal have den samme løn, når de yder samme stykke arbejde. Det er simpelthen udtryk for grov nedvurdering af det lokalpolitiske arbejde.

Kl. 17.00

Kim Bennike, Dansk Folkeparti, formand for Børne- og Kulturudvalget i Jammerbugt Kommune, som meldte afbud til seks ud af ni møder i forberedelsesudvalget, siger, at med de penge, man får for det politiske arbejde, må det være i orden at prioritere sin familie og fritid og sit er-

hverv, hvor man tjener sine penge. Er det det, som regeringen og Dansk Folkeparti ønsker?

Jeg tror godt, at vi alle sammen kan se, at den aflønning er fuldstændig urimelig. Jeg ved også godt, at når man én gang fra indenrigsministerens eller fra Venstres side har foreslået noget, så bliver det ikke lavet om, og jeg ved også godt, at Dansk Folkeparti bakker hundrede procent op bag det.

Jeg vil godt spørge: Er grunden til den dårlige aflønning, at ministeren ønsker, at det skal være formanden for henholdsvis sammenlægningsudvalget og forberedelsesudvalget, der sammen med de ledende embedsmænd skal stå for sammenlægningen af det nye byråd og regioner? Er det det, man ønsker, i og med man ikke ønsker at honorere de medlemmer, som stort set laver arbejdet bare nogenlunde rimeligt?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu er sagen jo den, at det her er i forlængelse af kommunalreformen og dermed vedtagelsen af inddelingsloven. Jeg går ud fra, at hr. Arne Toft kan bekræfte, at det jo var en del af kommunalreformen, som Socialdemokratiet stemte for. Er det korrekt opfattet?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg må sige, at jeg ikke rigtig forstod spørgsmålet. Jeg er nødt til at lige at skulle have det en gang mere. Der var ikke så meget tid.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg går ud fra, at det lovforslag, der er vedtaget omkring inddelingsloven, hvoraf det fremgår af bemærkningerne til loven, at denne bemyndigelse blev givet til ministeren, og at man i øvrigt vil reducere, var et lovforslag, Socialdemokraterne stemte for på daværende tidspunkt. Det går jeg ud fra at hr. Arne Toft kan bekræfte.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det kan jeg bekræfte. Det stemte vi for, men når man så tydeligt kan se, at der er noget, der skal rettes op på her, er vi jo ikke blege for at sige, at det så også er rimeligt at gøre det. For det er fuldstændig urimeligt, når vi ser det arbejdspress, der er på de her politikere i sammenlægningsudvalgene, bare at vende det døve øre til

og sige: I får 1.000 kr. om måneden, og det skal I betale skat af.

Så lægger man jo op til, at folk, som også medlemmet fra Dansk Folkeparti gjorde, siger: Jamen så må jeg passe mit arbejde, så må jeg passe min kone og mine børn, for med den hyre, jeg får, ønsker man jo reelt ikke, at jeg skal være her.

Formanden:

Tak til hr. Arne Toft. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er mange gøremål i et aktivt hus som det her, så der er meget at gøre, men jeg glad for at nå frem til lige præcis det her forslag, fordi det jo har været omgærdet, som det også har været nævnt, af rigtig meget diskussionslyst: Hvad er et rimeligt niveau for aflønning til en lokalt engageret politiker? Vi synes, det er helt rimeligt, man også tager den diskussion her.

Det er helt fair og ordentligt, og det er også sådan, at vi jo har haft diskussionen, tror jeg, inderst i de fleste partier. Det er der ikke noget mærkeligt i. Det dækker jo over to ting.

Det dækker over en standende diskussion om, hvad aflønningen generelt skal være for lokalpolitisk arbejde. Her vil nogle have det synspunkt, at man skal have en aflønning, der mere eller mindre svarer til, at det er en slags job, man har, og ikke et fritidserhverv, man bestrider. Det er én diskussion, og der er nogle, der også tager del i den her debat med det udgangspunkt, at de egentlig mener, at lokalpolitisk arbejde sådan egentlig skal aflønnes som et job. Det har vi aldrig ment, og det mener vi heller ikke nu. Så er der den anden diskussion, der handler om, at man i den her overgangsfase giver et ekstra vederlag i en situation, hvor mange mennesker notorisk vil opleve et ekstra arbejdspress. Skal det så være plus 25 pct., eller burde det have været plus et eller andet andet end det, man får i forvejen?

Det er jo en helt reel og fair diskussion. Vi er i de forhandlinger, der har været med regeringen omkring strukturreformen og de følger, der jo har skullet indgås aftale om, så landet på det synspunkt, at vi synes, at det, der foreligger nu, er en udmærket ordning. Selvfølgelig vil der være nogle, der i den her overgangsfase kan føle, at det nu lige er nærigt nok.

Vi kunne godt have været lidt mere large, have givet lidt mere, og det tager vi så på os. Vi

lever med, at den opfattelse måtte være der, og så forsøger vi at forklare det, som jo ligger til grund for, at vi har følt det her har været o.k. at lave, nemlig at vi er i overgangsfase, hvor der ikke er tale om, at man i 1 år har egentligt dobbeltarbejde.

Kl. 17.05

Der er tale om, at man er i en overgangsfase, hvor man har et arbejde eller et fritidserhverv, uanset hvad man nu vil kalde det, hvad angår det ståsted, jeg sagde noget om under den første diskussion. Man har altså et vederlag for det første, man laver. Så skal man i en overgangsfase lave noget andet, og det sker, i takt med at det arbejde, man har i den oprindelige kommunalbestyrelse, bliver neddrolet. Hvornår er det så egentlig, at man går fra et system, hvor man måske skal have lidt mere, og hvornår er det, man slet ikke skal have noget, med hensyn til hvorvidt der er tale om ekstraarbejde?

Det paradoksale er jo, at hvis vi i den sammenhæng tager udgangspunkt i det forslag, som vi nu har til behandling, om, at det er i andet halvår af 2006, man så i virkeligheden kommer til at aflønne med lidt ekstra, så vil de berørte jo komme i den paradoksale situation, at det lige præcis sker på det tidspunkt, hvor de har den mindste ekstra arbejdsbelastning. De kommer til at få noget mere udbetalt end i første halvår af 2006, hvor vi måske med mere ret kunne sige, at der ligger en arbejdsbelastning, der er lidt hårdere, og som kan begrunde, at de får mere end de her 25 pct. oveni.

Nå, men alt i alt er det jo blot for at sige, at vi synes, at det, vi er nået frem til i samarbejde med regeringen, er fair og ordentligt. Og det er helt legalt, at der er nogle, specielt de, der er i situationen, der finder, at det nu kunne have været nok, hvis vi havde fundet et lidt andet niveau. Det har vi så ikke gjort, og vi har ingen grund til at foreslå, at det laves om på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det er jo frygtelig ulogisk, at ordføreren mener, at man ikke skal lønne kommunalpolitikere for det arbejde, det i virkeligheden er at være det. Det er den første og generelle store diskussion, som faktisk ikke hører til i dag. Men når ordføreren selv nævner det og synes, at det er vigtigt, at man sådan set ikke lønner kommunalpolitikere for arbejdet, men honorerer dem for en opgave, og dernæst skifter til det, det her forslag handler

om, og siger, at nu ser man så på arbejdet, vil jeg sige, at det jo er frygtelig ulogisk. Men her i salen er det jo ikke første gang i dag, at vi hører ulogiske ting.

Jeg skal blot spørge: Er hr. Kristian Thulesen Dahl ikke enig i, at det arbejde – nu holder vi os så til arbejdet – der ligger i de nye sammenlægningsudvalg i år, og som formentlig vil ligge i de nye kommunalbestyrelser i 2007, er et arbejde, der er langt større end det normalarbejde, man må forestille sig ligger i kommunalbestyrelserne, når de er kørt ind?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes ikke, den første del af det er ulogisk. For jeg synes, det er helt reelt, at man har en debat om, hvorvidt man vil have lokalpolitikere, som har det hverv som et arbejde og får en løn, som om det er et job at være lokalpolitiker, eller hvorvidt man får et slags plaster på såret, fordi man er optaget af et fritidserhverv, som man har ved siden af det job, man i øvrigt har, og hvor arbejdet skal tilrettelægges på en måde, så det kan lade sig gøre at have et normalt arbejde og bestrebe det lokalpolitiske arbejde ved siden af.

Det er jo helt naturligt at diskutere, hvilken størrelse det plaster på såret så skal have i en situation, hvor vi er i et overgangsår. Derfor synes jeg ikke, der er noget ulogisk i det, sådan som fru Pia Gjellerup ellers forsøger at sige at der er.

Vedrørende arbejdsbelastningen er det jo sådan, at hvad angår kommunestørrelser, er det, man får dér, hvor man indgår i en sammenlægning, afstemt efter, hvad det er, man sidder i af bl.a. udvalg, og hvad det er for en størrelse kommune, man er i. Så der tages jo et vist hensyn i det nye system, ligesom man gjorde i det gamle system. Og det synes vi er, som det bør være. Vi lægger jo ikke op til grundlæggende at lave reglerne om, fordi vi laver en ny kommunestørrelse. Der gælder de regler, der gjaldt tidligere. Sådan vil det være, og det er vel også ordentligt og fair.

Det, vi taler om her, er, hvad der skal gælde i en overgangsperiode. Der kan være forskellige vurderinger af, hvilket niveau man skal lægge sig på, og det er jo det, der illustreres i debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke kan se, at det er ulogisk, når man generelt ikke

anser vederlaget for at være knyttet til arbejdsbyrden, og det lige netop i denne situation skal knyttes til arbejdsbyrden. Arbejdsbyrden falder i de gamle råd, og derfor skal vederlaget falde. Det er så en ulogik, som står for hr. Kristian Thulesen Dahls egen regning.

Jeg spurgte såmænd ganske enkelt, om hr. Kristian Thulesen Dahl ikke vil anerkende, at arbejdet i sammenlægningsrådene og formentlig også i de nye kommunalbestyrelser i det første år, i 2007, vil være på et højere niveau, end arbejdet i de fortsættende kommunalbestyrelser i 2008 og 2009 vil være.

Kl. 17.10

Honoraret er jo netop, som hr. Kristian Thulesen Dahl siger, fastlagt i forhold til kommunens størrelse og i forhold til, hvilke steder man sidder, men der er ikke taget højde for, at der i det her overgangsår er en væsentlig større arbejdsbyrde. Det er min vurdering, at det er en væsentlig større arbejdsbyrde. Jeg tror, jeg deler den vurdering med nærmest samtlige, der sidder i sammenlægningsudvalg, og jeg vil bare spørge, om hr. Kristian Thulesen Dahl også er af den opfattelse.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, jeg er ikke spor i tvivl om, at der er rigtig mange medlemmer af sammenlægningsudvalg, der vil synes, det vil være rigtig, rigtig godt, hvis vi i Folketinget kan vedtage, at de skal have nogle flere penge.

Mit svar er, at det faktisk ville være mærkeligt, hvis det var sådan, at man spurgte sammenlægningsudvalgsmedlemmer, om de kunne tænke sig at få nogle flere penge, og de svarede: Nej tak. Det er sådan alene forbeholdt folketingsmedlemmer som mig selv at foreslå, at vi også skal miste nogle pensionsrettigheder, hvis vi rykker ved andres rettigheder. Det er ikke et svar, man ellers normalt hører, og det hører man heller ikke her.

Nu sidder jeg jo tilfældigvis selv i et sammenlægningsudvalg, og jeg tror, at arbejdsbyrden er meget, meget forskellig. Den er også afstemt efter, om man i den sammenlægning, man er en del af, oprindeligt kommer fra en stor kommune, eller om man kommer fra en lille kommune. Nu sidder jeg i Nyvejle Kommunes sammenlægningsudvalg. Jeg kommer fra en af de små kommuner, der bliver en del af den ny Vejle Kommune. De repræsentanter, vi har siddende fra den gamle Vejle Kommune, har et anderledes ar-

bejdspres, end jeg, som kommer fra en lille kommune, har, fordi der simpelt hen, når man kommer fra en lille kommune, er flere nye ting, man skal sætte sig ind i, end hvis man kommer fra den kommune, der udgør halvdelen af den nye kommune. Sådan vil det være.

Derfor er det meget, meget svært at sige, præcis hvordan det er for den enkelte, fordi det selvfølgelig vil svinge fra den ene til den anden. Derfor må vi nødvendigvis lade det her bero på et overordnet skøn over, hvad der er fair og ordentligt i en overgangsfase, og vi tror, at arbejdsbyrden, efterhånden som 2006 skrider frem, vil blive mindre og mindre.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Derfor er det også svært at forstå. Hvis nu man sidder i et byråd, og der, som hr. Kristian Thulesen Dahl siger, bliver mindre og mindre at lave, og man så stiller op til valg til regionerne og kommer til at sidde i et forberedelsesudvalg, hvor der så bliver mere at lave, så får man fuld hyre begge steder fra. Så vil jeg godt spørge ordføreren: Synes hr. Thulesen Dahl, at det er rimeligt, når hr. Thulesen Dahl står og siger fra talerstolen, at der bliver mindre at lave i byrådet?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, men det, der jo ligger til grund, er, at hvis man sidder i et byråd, så er der mange af de arbejdsopgaver, man skal arbejde med, som er kendte, uanset om man sidder i byrådet det ene eller det andet sted. Hvis vi taler om børnepasning, som man sidder med i en gammel kommune, så sidder man også med det i en ny kommune. Hvis man stiller op til et regionsråd, er det jo anderledes, der skal man ikke diskutere børnepasning, der skal man sætte sig ind i, hvordan sygehusene skal fungere, og finde de bedste resskaber til det. Det er jo en anden type arbejdsopgave.

Derfor har vi fundet det ret naturligt, at det ikke er byråd og regionsråd, der er den sammenhængende kraft her, men at det er byråd og sammenlægningsudvalg, der er det.

Helt ærligt, altså, jeg må bare sige, at jeg sidder i et økonomiudvalg i min gamle kommune. I det økonomiudvalg var det ganske normalt, at vi tidligere havde møder af 4-5 timers varighed, når vi holdt økonomiudvalgs møde. Nu har vi økonomiudvalgs møder, som vi nemt kan holde

på 1 time, hvis ikke mindre, og det drejer sig altså om marts/april måned 2006.

Er det nu helt rimeligt, at jeg skulle have det samme vederlag for det, som jeg fik sidste år, eller er det ikke? Er det rimeligt, jeg får det afstemt efter, hvad jeg har at gøre her, i forhold til hvad jeg har at gøre i den nye samlede Vejle Kommune? Jeg synes, det er rimeligt, man ser det i en sammenhæng og ser på, om det er rimeligt, at jeg får dobbelt aflønning. Nej, det er ikke rimeligt, det er rimeligt, at jeg får noget mindre.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg tror, at det er nogle år siden, man gik væk fra at betale for de møder, folk mødte til, og i stedet gav dem et vederlag for at sidde i byrådet.

Nu havde jeg håbet, at det var hr. Poul Nødgaard, som stod på talerstolen som kommunalpolitisk ordfører. Altså, hr. Poul Nødgaard har været inddraget i mange af de her ting, og i dk-nyt den 21. februar 2006 siger hr. Poul Nødgaard, at han vil tage det op i Kommunaludvalget. Og det kan jeg så oplyse at hr. Poul Nødgaard ikke har gjort. Og i en anden udtalelse til Danske Kommuner fra den 23. februar 2006 siger hr. Poul Nødgaard, at han vil drøfte det med indenrigsministeren. Det har han nok gjort.

Jeg vil godt spørge: Kan det tyde på, at Dansk Folkeparti er dem, man taler med, og så giver de bare udtryk for nogle meninger? For hr. Poul Nødgaard har jo også sagt, at han godt kan se, at der nok er mere at lave, end han egentlig havde regnet med. Derfor vil han gerne drøfte det, men mig bekendt så har han ikke drøftet det i udvalget.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Poul Nødgaard er en generelt meget venlig mand, og det er jo også det, der bl.a. kommer til udtryk i sådan nogle citater. Det synes jeg ikke man skal klandre ham for, det skal man rose ham for. Det vil jeg i hvert fald gerne gøre. Det er jo ikke det samme som, at man, når man så gør sig overvejelser om det, ikke når frem til, at det, der egentlig står, er fair og ordentligt, og at sådan må det være.

Jeg synes, det er på sin plads, når der kommer henvendelser udefra, som der selvfølgelig også er kommet til os. Det var også det, jeg sagde i mit indlæg til at starte med. Jeg tror, det her har været drøftet intenst i alle partier. Det ville da

være mærkeligt andet, hvis ikke de folk, der sidder ude lokalt, synes, at det vil være fint nok at få lidt mere for det arbejde, de udfører. Og det er da helt i orden, det er en helt legitim holdning at have.

Derfor tror jeg, det har været diskuteret i alle partier. Hvis der er nogle af vores folk, der siger, at de gerne vil rejse en debat om et eller andet, vi har begået herinde, har vi det altså ikke på den måde, at vi så siger, at vi overhovedet ikke vil det. Så tager vi selvfølgelig det med og siger: Det vil vi da gerne drøfte, det vil vi da gerne kigge på.

Men det er jo ikke givet, at vi af den grund når frem til en anden konklusion, og det er jo det, man forveksler lidt her, nemlig om vi vil diskutere det og se på det for at nå frem til en anden konklusion, for det er vi ikke nået frem til.

Formanden:

Tak til hr. Thulesen Dahl. Og så er det hr. Allan Niebuhr som ordfører.

Allan Niebuhr (KF):

Også i den her sag skal jeg gøre opmærksom på, at jeg supplerer vores sygemeldte ordfører på området, hr. Christian Wedell-Neegaard, som desværre ikke kunne være her.

Jeg skal gøre det kort, for for det første er der jo sagt rigtig meget klogt og fornuftigt i den her sag, og for det andet kan jeg ikke bidrage med mere end det, der allerede er sagt. Jeg henholder mig fuldt ud til det, som ministeren sagde i indledningen, og også til det, både hr. Leif Mikkelsen og hr. Kristian Thulesen Dahl efterfølgende har sagt.

Vi kan heller ikke se, at der er så meget nyt i forhold til det, der lå, da den her aftale blev truffet. Det er kendt stof. Det er en aftale, der er truffet på et tidspunkt, og som de, der er valgt ind i udvalgene, også har kendt betingelserne for. Og da vi taler om dobbeltmandater, er det jo altså også for alles vedkommende mennesker, som kendte det kommunale system i forvejen.

Jeg sidder ikke i nogen af de udvalg på nuværende tidspunkt, men jeg må sige, at jeg ikke kan forstå, det kan komme så meget bag på folk, at der er en hel del at lave i starten af et sammenlægningsudvalg. Det synes jeg må være ret logisk, at det er sådan, når ting skal køres på plads, men samtidig vil jeg også sige, at det, man har vidst, var, at byrådsarbejdet i de gamle byråd hurtigt, meget hurtigt endda, bliver redu-

ceret ganske, ganske væsentligt. Det hørte man jo også hr. Kristian Thulesen Dahl sige før, da han sagde, at et økonomiudvalgsmøde allerede på nuværende tidspunkt er gået ned fra 4-5 timers varighed, tror jeg der blev sagt, til under 1 time eller i hvert fald til 1 times varighed. Så det viser jo med al tydelighed også, at det regulerer sig.

Det korte af det lange er, at vi bakker ministeren op i afvisningen af det her forslag.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ud over at det vel snart er det tidspunkt af dagen, hvor vi vil ønske hr. Christian Wedell-Neergaard god bedring, så vil jeg bare sikre mig, at hr. Allan Niebuhr opfatter de partier og medlemmer, der støtter forslaget, som nogle, der vurderer arbejdet i de nye sammenlægningsudvalg, og ikke gør det, som hr. Kristian Thulesen Dahl forsøgte at gøre på fuldstændig uantagelig vis, synes jeg, nemlig at lade som om, vi er lakajer for nogle, der gerne vil rage nogle flere penge til sig.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jamen som jeg sagde før, er det her kendt stof for de mennesker, der er blevet valgt ind, og som har de her dobbeltmandater på nuværende tidspunkt. Jeg kan ikke se, hvad der er nyt i det her med, at der er en hel del at lave i de nye sammenlægningsudvalg. Det kan jeg ikke forstå kan komme bag på folk, der har siddet i en kommunalbestyrelse, inden de blev valgt ind i det her sammenlægningsudvalg.

Så altså, jeg kan ikke se, hvor de nye argumenter er for at ændre på den beslutning, som de, der har forhandlet den på plads – det har jeg jo heller ikke været med til – fandt rimelig på det tidspunkt, hvor den blev truffet. Jeg kan ikke se, hvori det nye består.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Spørgsmålet er jo: Er det reelt, at arbejdsbyrden i sammenlægningsudvalgene er meget større, end man har forventet, i hvert fald meget større, end den kvarte honorering, de pågældende får? Man må formode, at den endda er meget større, end den vil være i de kommende år. Det er det, der gør, at vi i Socialdemokratiet fuldt ud anerkender, at man må se det under et, og også, at det vil være lidt ubehageligt over for de afgåen-

de kommunalbestyrelsesmedlemmer at reducere deres honorar det femte år, når de nu er tvunget til at være medlemmer 1 år til. Det gør, at der kommer den der sådan lidt upædagogiske sammenhæng i det.

Kl. 17.20

Men vi synes jo faktisk, det er relevant set under et, at man havde reduceret det ene, men så til gengæld forøget det andet i disse år, hvor der er overgang, dvs. i år og næste år.

Det er et synspunkt, vi fremfører, fordi vi faktisk vurderer arbejdsbyrden hos vores lokalpolitikere, og det er ikke, som hr. Kristian Thulesen Dahl sagde, fordi der selvfølgelig er nogle, der fint synes, det ville være godt, om de fik noget mere i løn.

Det kunne godt være, men det er ikke det, der er budskabet. Budskabet er, at der er en ualmindelig kolossal arbejdsbyrde, som ligger langt ud over det, de bliver honoreret for, også med den beskedne form for honorarkonstruktion, vi har lavet for lokalpolitikere.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg vil da gerne medgive, som i øvrigt også ministeren sagde, at det nok havde været nemmere at forklare, hvis man havde vendt bøtten om og havde sagt, at de her gamle byråd, som får mindre og mindre at lave, var dem, som kun fik en mindre del, og sammenlægningsudvalget, som laver fuldt arbejde, fik den fulde del. Men når alt kommer til alt, så er det jo kun et spørgsmål om at vende kagen om, det er den samme kage og den samme fordeling, havde jeg nær sagt. Det havde måske været lidt nemmere at forstå, men jeg kan også godt forstå, at man har valgt den anden måde at gøre tingene på.

Hvorvidt der er mere at lave i sammenlægningsudvalget nu, end man havde forventet, da man indgik den her aftale, er jo op til den enkelte, havde jeg nær sagt, at afgøre. Jeg har sagt, at jeg ikke kan forstå, at det kan komme så meget bag på folk, at der især i starten er noget at lave i et sammenlægningsudvalg. Det kan jeg ikke forstå.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Vil hr. Allan Niebuhr ikke medgive, at så kommer der lige pludselig en ny opgave, nemlig at åbne budgetterne fra de gamle byråd, hvor sammenlægningsudvalget nu skal til at overvåge, om man så overholder dem?

Er hr. Allan Niebuhr ikke enig med sin partifælle Jens Jørgen Nygaard, når han siger, at store kommuner dækker et meget stort område?

Det kan godt være, at møderne bliver kortere for den amtspolitiker, der sidder i Skagen og skal til Aalborg, men han tilbringer jo det meste af tiden i en bil. Det er jo det, der sker for mange af de politikere, der nu kommer ind i sammenlægningsudvalget. Hvor de er vant til at kunne cykle hen på kommunkontoret, så tilbringer de altså meget tid i bilen og er nødt til at have en bil.

Det drejer sig om 1 år og om 50.000 kr., og efter de henvendelser, som jeg har fået fra folk fra alle partier, så synes jeg altså, at det er småligt, at man ikke vil aflønne politikere ens og rimeligt. Er hr. Allan Niebuhr ikke enig med mig i det?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Nu var der jo flere ting.

Først er der spørgsmålet, om der er nogen, der pludselig bliver udsat for noget, de ikke var klar over. Der vil jeg godt medgive, at åbning af budgetter og sådan noget da måske ikke var noget, man lige var forberedt på.

Jeg vil også godt gå så langt som til at sige, at det da godt kan være, at de 25 pct. ikke var rigtigt – det blev også sagt før, jeg tror, det var hr. Kristian Thulesen Dahl, der sagde det – det kunne være, at det skulle have været 30 pct., 40 pct. eller 50 pct. Det var så det, man valgte på det tidspunkt, men det er jo sådan set ikke det, der er til debat i det her forslag. Jeg vil da gerne indrømme, at man kunne have valgt en hvilken som helst anden model.

Nu snakker hr. Arne Toft om, at det er i småtingsafdelingen. De tal, jeg har set, hvis man går op i det her forslags fulde ordlyd og den vurdering, der er af, hvor mange der reelt har de her dobbeltmandater, så er det altså en merudgift på 30 mio. kr. om året i år. Så helt ligeegyldigt kan det jo ikke være, og bare småpenge synes jeg jo heller ikke det er.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg kender jo ikke tallet på de 30 mio. kr.

Men når vi herinde i Folketinget kan være med til at aflønne borgmestere med fuld løn, når de samtidig sidder i Folketinget, så må vi også have forståelse for, at der altså er nogle politike-

re, som er fritidspolitikere, der også har behov for en aflønning.

Nu bevæger hr. Allan Niebuhr sig også i kommunale kredse, og det, jeg hører fra dem, er, at der er seminarer om praktisk talt alting i det nye sammenlægningsudvalg, fordi man er så samvittighedsfuld og man gerne vil være så godt forberedt som overhovedet muligt. Så der er aftener, hvor alle mødes, hvor man holder seminarer om kultur, om sociale forhold, man besøger institutioner osv. Jeg tror egentlig ikke, at der var ret mange af de nye politikere, som gik fra byrådene over i sammenlægningsudvalgene, som var klar over, at arbejdspresset var så stort, som det er i dag.

Kl. 17.25

Kan vi ikke blive enige om, at det altså er blevet et betydeligt større pres, end vi egentlig havde regnet med?

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Der er ingen tvivl om, at der er meget at lave i sammenlægningsudvalget. Jeg ved også, helt tilbage fra før jeg blev borgmester, hvor jeg var udvalgsformand, sad i økonomiudvalg og alt muligt, at der skulle man i hvert fald lade være med at begynde at regne timelønnen ud, for så fandt man også ud af, at man i hvert fald heller ikke fik dækket sin indtægt ind. Så det er ikke noget nyt, at det er på den måde.

Jeg ved ikke, om det var et spørgsmål fra hr. Arne Toft, men jeg vil alligevel godt kommentere det og sige, at det kan godt være, jeg bliver upopulær blandt nogle af kollegerne herinde, men personligt er jeg af den opfattelse, at jeg heller ikke synes, at man kan oppebære et folketingshonorar og samtidig være borgmester på fuld løn. Det er jeg da fuldstændig enig i. Uanset hvordan man vender og drejer det, så mener jeg personligt, at en dobbelt fuld løn er der ingen, der fortjener.

Formanden:

Tak til hr. Allan Niebuhr. Så er det hr. Ole Glahn som ordfører.

Ole Glahn (RV):

Jeg kan sige, at fra Det Radikale Venstres side har vi stemt for inddelingsloven, hvor det her indgik som en del, og af bemærkningerne fremgik det også, at ordningen ville blive på denne måde. Det har været kendt, og vi står ved det og

mener derfor ikke, at der er grundlag for at ændre noget.

Jeg mener til gengæld, at det her kunne danne udgangspunkt for, at vi måske får en mere principiel drøftelse på et senere tidspunkt om vederlagets størrelse for kommunal- og regionspolitikere. Det vil jeg meget gerne være med til, men jeg kan sige på De Radikales vegne, at vi ikke kan støtte dette forslag til folketingsbeslutning.

Formanden:

Tak til hr. Ole Glahn. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Der er ingen tvivl om, at de, der er kommet ind i sammenlægningsudvalgene, har fået en kæmpe opgave. Det er virkelig et stort arbejde, de er i gang med, hvor de så oven i købet midt i det hele fik Thors hammer i hovedet i kommunerne og skulle til at genoptage budgetterne for indeværende år, sådan at de også var nødt til at se på økonomien for de gamle kommuner, samtidig med at de var i fuld gang med at se på, hvordan man får lagt kommunerne sammen.

Man skal se på, hvor man skal lægge niveauet for ældrepleje, folkeskoler, daginstitutioner osv., og det fører mange steder til meget hårde diskussioner for at finde ud af, hvor meget taksterne skal sættes op, hvor meget servicen skal forringes på de forskellige områder. Det er absolut ikke nogen nem opgave at sætte sig ind i, hvordan serviceniveauet er i de forskellige kommuner, og hvordan man skal forringe det for at få det til at blive det samme over hele linjen.

Spørgsmålet er så: Hvad gør vi med det store arbejde, som de mennesker har påtaget sig? I Enhedslisten mener vi ikke, at det er størrelsen af honoraret, der er det afgørende. Vi synes, det er fornuftigt, at man har ordningen med, at man kan blive frikøbt fra sit arbejde, men den gælder jo kun til selve møderne, og problemet er jo, at en meget stor del af det arbejde, der ligger, ikke kun består af mødetiden, men også af al den forberedelsestid, man skal bruge på de meget store mængder papir, man skal sætte sig ind i.

Derfor synes vi, det kunne være godt, hvis vi kunne se lidt nærmere på mulighederne for, hvad man kan gøre for at afhjælpe de store mængder papir, og måske se på, om der skulle være et beløb til hver partigruppe til noget hjælp i forberedelsestiden. Man kan sige, at der jo også er stor forskel på arbejdsbyrden, hvis man sid-

der som enerepræsentant for et parti, eller hvis man sidder sammen med ti andre fra samme parti. I så fald er mængden ikke den samme pr. medlem.

Men vi mener altså ikke, det er honoraret, der er det afgørende. Selv om vi godt kan se den problemstilling, SF rejser, så mener vi ikke, at der er et reelt behov for at hæve honoraret lidt for dem, der sidder i sammenlægningsudvalg og kommunalbestyrelser. Vi mener ikke, at det skal være honorarets størrelse, der er afgørende for, om man deltager i det politiske arbejde.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det fru Anne Baastrup som ordfører for forslagsstillerne.

Anne Baastrup (SF):

Selv om de fleste partier har været imod, så har vi da fået os en god debat, må man sige. Jeg er fuldstændig enig med hr. Ole Glahn i, at vi i virkeligheden skulle tage os en grundig diskussion om, hvordan man giver menige kommunalpolitikere et vederlag, som gør, at de rent faktisk kan håndtere deres arbejde på betryggende vis.

Kl. 17.30

Indenrigsministeren var jo ret venlig at sige, at der nok er en detalje, han burde have gjort anderledes, og det er jeg fuldstændig enig med ham i, nemlig at det er i sammenlægningsudvalgene, at arbejdet virkelig tynger, for som fru Line Barfod også kort nævnte, så er der utrolig mange arbejdsopgaver i sammenlægningsudvalget.

Ud over Thors hammer, som jo er kommet som en hammer oven i hovedet på medlemmerne, så er der også det grundlæggende, som vi jo vidste ville komme, nemlig dannelse af nye forvaltnings- og borgerbetjeningsstrukturer; ansættelse af nye ledelser; stillingtagen til overtagelse af de amtslige institutioner, en arbejdsopgave, jeg i virkeligheden tror har været betydelig større, end man havde forventet; tillem্পning af serviceniveau og budgetlægning for hele den nye kommune; i det hele taget få de forskellige kommunale systemer til at arbejde sammen, systemer, der ofte har bygget på forskellige værdier og metoder. Det er altså arbejdsopgaver, som virkelig er belastende.

Jeg er godt klar over, at det her beslutningsforslag ikke bliver vedtaget. En af de centrale ting, man skal kunne for at sidde i Folketinget, er at tælle til 90. Men jeg synes nu alligevel, vi

har fået en god debat, og jeg tror også, at indenrigsministeren næste gang, der bliver debat omkring vederlagsstørrelsen og arbejdspresset for kommunalpolitikere, vil have den debat, vi har haft i dag, siddende på ryggen.

Det kan jo være, at vi ikke lige får valg i overmorgen, det vil sige, at indenrigsministeren er indenrigsminister i et par måneder endnu, således at vi hele tiden har diskussionen om, hvad det egentlig er for et niveau, som er det rigtige, når det drejer sig om menige kommunalpolitikeres vederlag, for jeg tror, det er for ringe, og jeg tror, at arbejdspresset er for stort. Som fru Line Barfod sagde, er det jo ikke møderne, der er det centrale, det er alt det forberedelsesarbejde, det er institutionerne, man skal besøge osv., for at træffe de rigtige beslutninger.

Men tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Forespørgsel nr. F 33:

Forespørgsel til økonomi- og erhvervsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om konsekvenserne af de seneste ændringer af EU-servicedirektivet samt regeringens holdning til dette?«
Af Rune Lund (EL), Majbrit Berlau (EL) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).

(Forespørgslen anmeldt 21/2 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 24/2 2006).

Begrundelse

Rune Lund (EL):

Begrundelsen for den her forespørgselsdebat er, at Kommissionen nu har fremlagt sit reviderede forslag til det såkaldte servicedirektiv. Det revi-